در این روز، تختی و مهدی‌زاده و سایر قهرمانان ما، از جدول مسابقات حذف شدند و درحالی‌که بیشترشان بهترین قهرمانان جهان را شکست داده بودند، کنار رفتند.» سروان زندی گفت «پس از شکست غیرمترقبه‌ی تیم ملی، تختی کمک موثری برای بالا بردن روحیه‌ی قهرمان‌ها بود و مرتب آنها را دلداری می‌داد.» همچنین منصور مهدی‌زاده، قهرمان وزن ششم، که اینک بدشانس‌ترین کشتی‌گیر دنیا لقب گرفته بود، در فرودگاه به خبرنگار ما گفت: «ما فدای دسته‌بندی‌ها شدیم. تختی به بهترین صورت از شرف و حیثیت قهرمانی خود دفاع کرد و اگر وقایع ناگواری حین کشتی‌های او رخ نمی‌داد و دسته‌بندی نمی‌شد، او مقام بالاتری به دست می‌آورد. من برای خودم هیچ متاسف نیستم. همه می‌دانند که من قهرمانان اول و دوم جهان را مغلوب کرده‌ام و آرزومندم که دستگاه ورزش مملکت در آینده، خالی از هرگونه دسته‌بندی و جنجال، به وضع قهرمانان برسد، آنها را دلگرم کند تا برای وطن خود افتخار کسب کنیم.» آقای عبدالله موحد، عضو تیم ملی کشتی نیز به خبرنگار ما گفت: «متاسفم که زحمات زندی، مربی تیم ما بدون نتیجه ماند.» خبرنگار ما امروز با آقای حبیب‌الله بلور، رییس اسبق فدراسیون کشتی تماس گرفت و نظر او را در مورد اظهارات رییس تربیت‌بدنی کشور پرسید که آیا صحیح است که شما دشمنی فدراسیون کشتی جهانی را علیه تیم ایران برانگیخته‌اید؟ بلور فقط یک کلمه جوابشان را داد: «این حرف‌ها بهانه است.»

روزنامه‌ی اطلاعات در شماره‌های بعدی خود به کالبدشکافی شکست‌ها پرداخت و روز ۲۷ مهر ۱۳۴۳ به نقل از مصاحبه‌ی مطبوعاتی ایزدپناه، رییس ورزش کشور نوشت «اصلا شکستی در کار نبوده که اینچنین مردم را برانگیخته کردند. امتیازهایی که کاروان ورزشی ایران به دست آورده، چندان هم بد نبوده. باید بگویم ورزش ایران به پیش رفته و به عقب هم برنگشته است، زیرا از نود تیم شرکت کننده، فقط ۳۲ کشور امتیاز آوردند که ایران در ردیف هفدهم جدول قرار دارد. ضمن اینکه ما در این مسابقات فقط به امتیازات کشتی امید داشتیم و سایر ورزشکاران را برای دیدن مسابقات جهانی اعزام کردیم.»

اطلاعات در شماره‌ی بعدی خود در سه‌شنبه ۲۸ مهر نیز به ریشه‌یابی شکست‌های توکیو پرداخت و در یکی از این گزارش‌ها نوشت که امامعلی حبیبی، طی یک سخنرانی در مجلس، ضمن تشکر از میهمان‌نوازی ژاپنی‌ها، از بلور دفاع کرد و گفت: «وضع ورزش به‌خصوص کشتی در مملکت ما خوب نیست و باید به این نابسامانی‌ها هرچه زودتر خاتمه داد. کسانی که مسئول این شکست هستند، خود را مسئول نمی‌دانند و مسئولیت را به گردن کسی که سال‌ها معلم کشتی بوده،

آخرین گزارش رسیده از توکیو حاکیست که :
تختی بعلت سرماخوردگی
بستری شد و پس از بهبودی مرخص گردید

می‌اندازند. معلمی که سال‌ها زحمت کشیده و در زمان او، کشتی ما چندین مدال آورده است. ما نباید اجازه بدهیم به معلم تهمت بزنند (در این لحظه نماینده‌ها با شعار «صحیح است» حرف‌های حبیبی را تایید کردند) وی درباره‌ی ساختار سازمان تربیت‌بدنی ایران گفت در هیچ جای دنیا سابقه ندارد که یک اداره، پنج قسمت شود و متاسفانه تربیت‌بدنی ما چنین وضعی دارد. من از نمایندگان تقاضا دارم برای نجات نسل جوان، دست‌به‌دست هم داده و فکری به حال ورزش و آینده‌ی مملکت کنند و از امروز، جوانان را برای المپیک ۱۹۶۸ آماده کنند.» خبرنگار اعزامی اطلاعات با نام مستعار پیروز، درباره‌ی شکست تیم ملی کشتی، گزارش مفصلی از توکیو داد و نوشت: «با وجود آنکه ما در کشتی جهان سهمی داریم و قهرمانان بزرگی از کشور ما برخاسته‌اند، اما هنوز در فدراسیون جهانی که زیربنای واقعی آن به رفاقت‌ها، پیمان‌ها و پیشکش‌گرفتن‌ها بستگی دارد، نفوذی نداریم. روی ما حساب نمی‌کنند، پیازی به ریش کسی خرد نمی‌کنند و ما را آدم‌های صبور، قانع و غیرتشکیلاتی می‌دانند. همیشه سر ما بیکلاه است و رندان، شبکلاه ما را ربوده‌اند. زدوبند در کادر مسابقات کشتی بین‌المللی، هشیاری می‌خواهد و بیداری لازم دارد و حداقل‌اش آشنایی به یک زبان بین‌المللی. اگر مهدی‌زاده در وزن ششم، از مجموع پنج کشتی، چهارتایش را برد و یکی را مساوی کرد و نفرات اول و دوم المپیک را شکست داد و چهارم شد، صنعتکاران در هفت مسابقه‌ی خود، درحالی‌که چهار برد و یک مساوی داشت، به مصاف حریف ترکیه‌ای رفت که او نه‌تنها گلوی کشتی‌گیر ما را تا حد مرگ می‌فشرد و به وقت‌اش هم از تشک فرار می‌کرد، اما چون آنها در فیلا نفوذ دارند مانع از دادن اخطار به کشتی‌گیر ترک شدند. درحالی‌که صنعتکاران اگر برده بود، طلا می‌گرفت.» صنعتکاران بعد از کشتی با ترکیه گفت: «دلم خون است. به‌خدا جگرم کباب شد. چقدر زحمت کشیدم و حق‌ام را پایمال کردند. گلویم را حریف ترکیه‌ای آنقدر فشار داده که درد می‌کند. اگر اعصاب مارا راحت می‌گذاشتند، کشتی ایران برای فینال وضع بهتری داشت. کشتی سیفپور، تختی و مهدی‌زاده، روحیه‌ی مرا خراب کرد.»

۱۰– ابوطالب کجایی؟:

ایران در المپیک مکزیکو ۱۹۶۸، با چهارده ورزشکار شرکت کرد و موفق به کسب پنج مدال در دو رشته‌ی هالتر و کشتی شد که طلای محمد نصیری و عبدالله موحد، از همه زرین‌تر بود. تنها نقره‌ی کاروان را پرویز جلایر، در وزن ۶۷/۵ کیلو گرفت و دو برنز دیگر ایران به دست شمس‌الدین سیدعباسی، در ۶۳ کیلو آزاد و ابوطالب طالبی، در ۵۷ کیلوگرم فرنگی کسب شد. ابوطالب، همان بچه‌ی شجاع قلب علمدار و گرگر بود که برای همین برنزها آنقدر در سوناها با اضافه‌وزن جنگید که در

مشعل هیجدهمین دوره بازیهای المپیک خاموش شد و هزاران تن در زیر باران فریاد زدند :
((سایونارا)) : وعده دیدار در سال ۱۹۶۸ در مکزیک
در این دیرناز مشروح جریان پایان هیجدهمین دوره بازیهای المپیک و جدول کامل مدالهای همهٔ کشورها را مطالعه می‌کنید .

رئیس کمیته بین‌المللی المپیک در آغاز گشایش این کمیته گفت :
هدف المپیک حفظ صلح جهان است
TOKYO 1964
• تاریخ بشریت مرکز اجتماعی باین عظمت که در آن تمام ملل جهان در کنار هم گرد آمده باشند بیاد ندارد
فقط یک کیلو
کلکسیون فوطی کبریت
مراقب جیبهایتان باشید
مشعل المپیک در آخرین بازیهای المپیک که در دو برگزار شد